

и начало-то на проповѣдваніе-то Христово, кога-то са той самъ-си яви подиръ проповѣдваніе-то на послѣдний-а пророкъ Іоанна крестителя, на кого-то проповѣдваніе-то бѣше приѣготовленіе. Подиръ евангеліе-то са тълкуваше слово-то божіе, и четаше са молитвъ за онѣзи, кои-то са камахъ, и за онѣзи, кои-то са тогава побчавахъ въ вѣрѣ-тъ а юще не бѣхъ просвѣщеніи съ крещеніе, и дѣмахъ са оглашени. Като излѣзахъ тѣ, тогава са свършаваше а и днесъ са свършава второй-а дѣлъ на литургіа-та, кога-то са дѣла литургіа на оглашенни-тѣ.

Третий-а дѣлъ, литургіа-та на вѣрии-тѣ, захващаше са съ двѣ кѣсички молитвы и съ третѣ тихѣ. Тѣи сѣщо бива и днешный день, само кога чете священникъ-а третѣ-тъ тихѣ молитвъ, за да са не чѣка твърдѣ, пѣе са херувимска-та пѣснь. Въ това време онѣзи, кои-то слѣжахъ службѣ божіи, преносахъ светѣ-тѣ дары отъ проскомидіи-тъ; на светѣ трапезѣ, на кога-то свършавахъ тайнѣ-тъ; и оттѣка е станалъ второй-а великій вѣходъ съ светѣ-тѣ дары, кои-то гледашъ сега въ православнѣ-тъ църквѣ съ такѣ-зи славѣ, каква-то прилича на светина: защо-то това преношеніе, кое-то е пълно съ тайнѣ, докарва ни на умъ и самоколный-а походъ христовъ на мѣкъ, чрезъ кога-то ны избави. Тогава света-та трапеза или престолъ-а на цара Христа става и кръстный жертвенникъ неговъ и животворный гробъ, а висина-та на олтарь-а показва голготѣ. Въ старо време